

Monika Griezne

– Dievs cilvēkam neko nedod vienkārši tāpat. Vienmēr jācenšas. Pēc tam atklājas nākamais uzdevums: saglabāt iegūto, lai tas uzplaukst un aug. Šis ieguvums ir iekšējs miers, prieks, laimes izjūta un viss pārējais,– uzskata reiki skolotājs Mihails Mošenkovs.

Vai pievēršanās garīgai praksei maina pašu un dzīvi? Kādā veidā un kāda nozīme jaunajā ceļā ir skolotājam?

Par to saruna ar skolotāju Mihailu Mošenkovu un trim viņa sekotājiem: Irinu Tomsoni, Aiju Ulmani un Gunitu Galiņu–Kalniņu.

Mihails Mošenkovs: Skolotājs ir tas, kurš sniedz informāciju un idejas. Manā dzīvē bijuši divu veidu skolotāji: vieni tikai atklāja gudrības; otrajiem bez teorētiskām zināšanām piemita arī milzīgs iekšējs gara spēks; viņi bija tie, kuriem gribēju sekot un līdzināties. Es mīlu viņus visus, tādēļ nevēlos kaut kā dalīt, tomēr jāatzīst, ka patiesu un īstu skolotāju, kas iemieso zināšanas ne vien teorētiski, bet arī praktiski, bijis maz.

Varbūt man nav veicies, jo viņu sniegtā informācija lielākoties bija vai nu nederīga, vai derīga... tomēr nekas vairāk. Tikai reto varu saukt par *Skolotāju* ar lielo burtu. Manā izpratnē skolotājs ne vien māca, rādot labu piemēru, bet sagādā arī sāpes un ciešanas, un protestus, un tikai tāpēc esmu tieši tāds, kāds esmu. Ja pārdzīvojumu nebūtu bijis, iespējams, dažas mana rakstura īpašības nepārveidotos. Līdz ar nodzīvotajiem gadiem, pieredzi un iekšējo attīstību sapratu, ka... ikviens cilvēks ir skolotājs, taču, vai to ievēro un mācās, vai varbūt izliekas neredzam. Pateicoties ļaudīm, kuru uzvedība man nebija pieņemama, apguvu mācību par to, kā vajag uzvesties, jo arī slikts piemērs var radīt labu

rezultātu. Piemēram, šodien guvu vērtīgu pieredzi, tiekoties ar dažādām personībām. Komunicējot ar citiem un vērojot viņu reakciju, var smelties nozīmīgu mācību. Viens no sarunu biedriem praktiski mainīja loģikas koncepciju, apgalvojot, ka viņš spēj labāk. Tā bija mācībstunda par tēmu *nekad nesaki nekad*. Otrā mācība: spēja uz klausīt pretēju viedokli, to noklausīties un reaģēt mierīgi. Reizēm, par spīti tam, ka esmu skolotājs, mēdzu būt ļoti kategorisks, bet šodien no malas vēroju, cik mierīgi un nosvērti var uz klausīt pretēji virzītas domas. Trešais skolotājs bija vienkāršs cilvēks, kuram godīgi atklāju ne visai patīkamu informāciju. Vēroju, kā viņš reaģē, un sāku šaubīties, vai es līdzīgā situācijā spētu palikt tikpat mierīgs. Strādājot ar saviem skolēniem, apzināti nostādu tos neērtā situācijā, lai viņi meklētu izeju paši, negaidot manus norādījumus.

Nodarbojoties ar praksi, kas ietver līdzjūtību un labestību, saprotu, ka nedrīkstu rīkoties tā, kā labāk pašam, man jādodomā par to, kā jūtas otrs; jāskatās caur viņa uztveres prizmu, un tikai tad, ja problēma tiešām saistās vienīgi ar mani, varu rīkoties pēc saviem ieskatiem. Ja ar kaut ko iekšēji netieku galā, tas negatīvi iespaido arī pārējos. Ikvienu *iekšējais skolotājs* analizē *ārējos skolotājus*, un tā ir mācīšanās, jautājums – kā? Būt skolotājam ir ļoti atbildīgs process. Kamēr pats nezina, kam, ko un kādēļ teikt, labāk to vispār nedarīt, jo patiess skolotājs ir nopietns un atbild par katru savu vārdu, skatienu, lēmumu un rīcību.

Ja skolotājs ir autoritāte, viņam cenšas līdzināties daudzi, tādēļ viņam nav tiesību kļūdīties tāpat kā sapierim,– ja būs sprādziens, cietīs gan apkārtējie, gan viņš pats. Katrs vārds un rīcība atstāj sekas. Ja skolotāja teiktais aizved nepareizā virzienā, būs smagi dzīvot. Tomēr katrs iekšējais skolotājs – sirdsbalss – ved pa savu ceļu. Skolotājs var aicināt uz gaismu un mīlestību, bet iekšējā balss – novest līdz sagravei, naidam vai citos neceļos. Iekšējais skolotājs vienmēr izvērtē ārējā teikto, un viņu viedokli bieži nesakrīt. Dažkārt saprotu,– skolēns kļūdās, tomēr jūtas ļoti labi.

Es viņu nespēju apturēt, jo viņa iekšējais skolotājs sauc: „Jūtos brīnīšķīgi! Netraucē mani!” Ja iejaukšos, varu kļūt par ienaidnieku, un tad viņš pārstās ieklausīties, domās par mani sliktu, izvairīsies un slēpsies. Ja skolnieku atstāj tajā pieredzē, viņš saņem savu mācībstundu. No pieredzes varu teikt, ka pieļautās kļūdas katrs labi apzinās agrāk vai vēlāk. Reizēm pasniedzējs ar skolēnu nodarbojas neverbāli, nodod vissvarīgāko informāciju, ne vien norādes – dari tā vai šitā, bet būtiskāko. Cenšos būt tāds, bet uzskatu, ka neviens nevar būt pilnīgs, arī skolotājs nē. Paldies Dievam, ka tā! Ja pasaulē būtu kaut viens absolūti pilnīgs cilvēks, kā gan viņš attīstītos tālāk? Kas sekos pilnībai? Tieši nepilnības ļauj doties tālāk. Kad pēc pirmās tikšanās ar reiki ļaudis izjūt mīlestības pieskārienu, dziedniecisko brīnumu, saprotu, ka, iespējams, redzu viņus pirmo un pēdējo reizi. Viņiem nevajag piekerties man, un otrādi. Katram ir sava dzīve, un es priecājos, ja skolēni neļūtas sasaistīti. Ja kāds izpilda visas pavēles un nespēj pieņemt lēmumu pats, skaidrs – radusies problēma, šis cilvēks kļuvis atkarīgs. Skolotājs bridina skolēnu, ja jūt, ka tam draud briesmas, tomēr atļauj kļūdīties. Manā dzīvē skolotāji ienākuši epizodiski, – izpildījuši noteiktu funkciju (es esmu kaut ko iemācījis) un tad aizgājuši. Tā iekārtota cilvēka psihe: detalizēti neatcerēties sarunu tēmas, izjūtas gan. Skolotājs ir kā jūras vilnis, kas atstājis nospiedumu kāda apziņā.

– Vai nejutaties pārāk piekērušās savam skolotājam?

Aija Ulmane: Mihails man ir vienīgais *Skolotājs* ar lielu burtu, tomēr es piekritu domai, ka skolotājus, kas var radīt apvērsumu iekšējā pasaulē, ikdienā sastop ik uz soļa. Ir labi, ka Mihails pie sevis nepiesien, atstāj skolēniem brīvības izjūtu. Arī man no viņa reizēm nācies dzirdēt ko nepatīkamu, tikai pēc laika un pārdomām esmu sapratusi, cik tāpīgi viņš izsacījis, – tieši tā, kā vajadzīgs. Es saklausīju viņa vārdus, kas radikāli mainīja manu dzīvi. Katram, kurš vēlas iet garīgo ceļu, ieteiktu atrast savu skolotāju un ar sirdi sajūst, ka tas tiešām ir viņš. Neko citu, izņemot reiki, neesmu mēģinājusi apgūt, jo uzskatu, ka šī sistēma ir ļoti pašpietiekama, tajā ir viss, lai mainītu savu būtību ceļā uz īsto, patieso es.

Irina Tomsone: Brīvības ir daudz. Es izvairos no cilvēkiem, kuriem nav humora izjūtas, pat baidos no tādiem, taču, kad atnācu pie Mihaila, sapratu, ka viņam tās netrūkst. Esmu lasījusi, ka tiem, kurus Dievs sevišķi mīl, Viņš piešķir izcilu humora izjūtu. Tā patiešām ir vērtība – spēja paskatīties uz sevi no malas un pasmieties!

Gunita Galiņa-Kalniņa: Teikšu tā – nepieciešams maģisks spēriens pa pēcpusi! Lai gan ikviena rīcībā ir milzīgs instrumentu klāsts, bieži nekā nevar sevi piespiest tos pielietot. Ja rokas nolaižas, skolotājs palīdz. Daudzi zina, kā ir labāk, bet... nedara tā. Paši sev šķiet balti un pūkaini, bet katrā noteikti ir kāda šķautne, ar ko pamatīgi jāstrādā. Skolotājam jāpabīkst, jo grūti būt atklātam pret sevi un saskatīt problēmu. Viņa uzdevums ir nepateicīgs, jo skolnieki bieži dusmojas un domā, ka nav pelnījuši tādus izteicienus, bet kopā paveiktais darbs beigu beigās vienlīdz vainagojas ar lielu pateicību skolotājiem.

– Kā garīgie meklējumi ietekmēja jūsu dzīvi?

Irina: Tieksmē pēc zināšanām man piemita sen. Vienmēr gribējās zināt, kas ir *aiz tā stūra*. Garīgo meklējumu ceļš bija ļoti garš. Padomju laikā daudz lasīju par jogu, pēc tam gāju uz baznīcām ar vēlmi sastapt dzīvo Dievu. Kad šķita, ka esmu sajutusi saikni ar Augstāko, to pārtrauca mācītāja aicinājums piecelties, tad dziedāt, tad atkal sēdēt, un es nevarēju sakoncentrēties. Vēlējos nonākt dziļās attiecībās ar Dievu, lai būtu tāda, kāda esmu, nevis izpildīt kāda norādījumus. Nākot no Doma baznīcas, domāju, ka esmu grēcīga un Dievs mani nemīl. Šķita, ka Dievam neesmu vajadzīga, tomēr lūdzu, lai Viņš rāda man ceļu, un tad no dažādiem cilvēkiem saņēmu interesantus materiālus. Sāku ar Klizovski... Lasot sapratu, ka man vajadzīgs skolotājs. Pēkšņi satiku paziņu, kuras skolotāja bija Edīte Vēja, un man piedāvāja atnākt uz reiki nodarbībām. Es jau četrus gadus apmeklēju Mahikari Latvijas centru, bet arī tajā jutos *ielikta rāmjos*, un manam raksturam tas bija mokoši. Reiki vilināja, biju par to daudz lasījusi. Pasniedzēja Edīte Vēja man bija ļoti tuva, bet viņa drīz aizgāja no šīs pasaules.

Apvainojos uz Dievu un jautāju: „Kāpēc tā? Es atradu skolotāju, un Tu man to atņēmi! Ko lai daru?” Tomēr zināju, – neviens man nevar atņemt spējas lasīt, analizēt un iet uz priekšu, taču jutu, ka skolotājs ir vajadzīgs. Nejausības pēc nonācu pie Mihaila Mošenkova, tad atcerējos viņa rakstus par piedzīvoto Japānā. Tas viss ļoti saistīja.

Mihails ir spēcīga izskata vīrietis ar sievišķīgu, maigu dvēseli. Visgrūtāk ir tikt galā ar sevi, iegremdēties savos dziļumos, kur var atrast istus brīnumus. Tas ir milzīgs process, kas neapstājas, jo dzīve un Dievs nepārtraukti pārbauda, – vai vari izturēt? Iedziļināties sevī ir daudz bīstamāk nekā kāpt kalnos, jo izrādās, ka nebūt neesi tāds, par kādu sevi uzskati. Taču, ja nezini, kāds esi, kā var pielietot gudrās Visuma mācības? Nevaru teikt, ka tagad eju pa dzīvi spīdēdama, bet esmu ļoti mainījies, pielietojot piecus reiki principus: 1) Es jau šodien esmu priecīga, 2) jau šodien esmu mierīga, 3) jau šodien uzcītīgi un godīgi strādāju, 4) jau šodien esmu pateicīga, 5) jau šodien esmu labestīga. Nevis *būšu* priecīga, bet *esmu*. Neļāju sev bēdāties, iedziļināties nelabumos, kuros kādreiz dzīvoju visu dienu: krenķos, stresā, problēmās. Ja agrāk ar kādu biju konfliktattiecībās, nespēju saskatīt, ka patiesībā kaut kas nebija kārtībā ar mani pašu. Tā kā pēc profesijas esmu aktrise, mana fantāzija ir bezgala attīstīta, varu to ievirzīt gan uz labo, gan arī sliktu pusi – kritizēju, iejaucos, laboju citus. Tagad apzinos, ka jāpārveidojas pašai, un tad dzīve pārvērtīsies. Lai kas arī notiktu, uzņemu to ar mieru, nevis uztraukumu. Tas ir nepārtraukts darbs. Ar meistara atļauju pēc dažām dienām pāriešu uz trešo līmeni, taču tas būs vēl grūtāk. Ja pa gaismas ceļu, pakāpjos kaut nedaudz augstāk, tad pārbaudījumi ir nevis rīt, bet šodien. Ir labi zināt, ka tā būs, un velti nesatraukties. Erceņģeļi un sargeņģeļi ir klāt nepārtraukti; nekad, nekādos

Irina Tomsone

apstākļos cilvēks nav viens. Tā ir dievišķa izjūta, ko ne ar ko nevar salīdzināt un nopirkt. To var panākt tikai katrs pats. Es sirsnīgi iesaku kontaktēties ar šiem spēkiem, kas reāli pastāv...

Uzrakstiet, ka ļoti mīlam savu skolotāju un viņu bijājam. Viņš ir ļoti stingrs, bet ar brīnišķīgu humora izjūtu.

– Mēdz teikt: paties skolotājs ved nevis pie sevis, bet Dieva...

Irina: Jā, tieši tā. Nevaru teikt, ka mēs katru dienu pieminam Dievu, taču to, kas attiecas uz Viņu, gan. Tiecoties pēc mīlestības, labestības, līdzietības, sapratnes, piedošanas, pats par sevi saprotams, dodamies pie Augstākā. Maza daļiņa Dieva ir ikkatrā; paldies Dievam, ka tāda ir, jo tā mani visu mūžu turējusi vīrs ūdens pat visbriesmīgākajās situācijās. Tagad esmu ļoti priedīga, ka saviem mīļajiem domās varu apkārt apvilkt gaismiņu: meitai, znotam, mazbērniem, radiem, draugiem. Ja to neizdaru, diena nešķiet piepildīta, tā neveidojas tik labi. Sūtu mīlestību mūsu Latvijai un visai zemeslodei, lūdzu, lai tā ņem no manis enerģiju un pārveido spēkā, sapratnē, mierā un mīlestībā.

Gunita: Visu laiku jāmainās, jo, ja apstājas, sākas degradācija. Vislielākais skolotājs laikam gan ir katrs sev, bet mani dzīvē sastaptie skolotāji, pirmkārt, bija Irgors Kudrjavcevs, *cigun* un *taidzi cjuan* instruktors, kurš iemācīja sajūst enerģiju un apzināties, ko tas nozīmē. Otrkārt, liktenis saveda mani kopā ar Mihailu. Nav jautājuma par to, vai skolotājs nepieciešams, vai nē. Satiekot cilvēku, to jūt. Skolotājs nepamet savus skolniekus kā bāreņus, bet visu laiku dod ka jaunu, nepārtraukti attīstās pats un arī skolēnus mudina nestāvēt uz vietas.

Aija: Arī es esmu jutusi, ka varu palūgt palīdzību domu līmenī. Mūsu izpratne līdz tam nesniedzas. Reiki seansus var saņemt arī no attāluma. Esmu to piedzīvojusi, kad Mihails bija Japānā un Korejā, un rezultāti bija brīnumaini. Vēlmes, ko biju uzrakstījusi uz lapiņas, ir piepildījušās. Manā dzīvē notika izmaiņas, ko patiesi vēlējos. Reiki enerģijai nav robežu, – atliek tikai nodomāt, pieslēgties skolotājam un saņemt atbalstu.

Gunita: Ar žurnāla starpniecību vēlos pateikt paldies visai Reiki skolai. Klasiskās medicīnas pārstāvji man diagnosticēja neauglību. Soli pa soli nodarbojos ar reiki un citām garīgām praksēm, līdz kāds man pajautāja: „Kādu cenu esi gatava maksāt, lai tiktu pie bērniņa?” Sāku domāt par materiālām vērtībām – atteiktos no mājas, mašīnas... Tad sekoja jautājums: „Varbūt cena būs atteikšanās no domas par bērnu?” Ar pulēm sapratu, ka esmu gatava maksāt šo cenu – pieņemt, ka man bērna nebūs, apradu ar šo domu, un dzīve turpinājās. Reiki aplī, retriti... Kādu dienu bija jāierodas pie Mihaila, lai pabeigtu kursu. Bija jāpieliek punkts vecajai dzīvei un jāsāk jauna. Torīt kaut kas nemitīgi urdīja izdarīt grūtniecības testu, un es... biju stāvoklī! Jaunais sākums 11. jūnija naktī nāca pasaulē. Dzemdības būtu daudz grūtākas, ja nebūtu bijis palīdzības no skolas un Mihaila un Angelinas (M. Mošenkova dzīvesbiedre) atbalsts.

Gunita
Galiņa-Kalniņa

Atbalsts ir ļoti spēcīgs, ne vien klātienē, bet arī tikai domājot par viņiem. Bieži tā daru, un tad Angelina vai Mihails piezvina. Enerģija augstākajos līmeņos satiekas vai pārklājas, tādēļ kontakts ir nepārtraukts.

Irina: Reiki skolotāja Angelina ir ļoti izpalīdzīga. Reizēm baidāmie traucēt Mihailu un vērsāmie pie viņas. Reiki iniciācijās kā Mihails, tā Angelina sniedz mums dievišķo gaismu.

Gunita: Jā, un nevar pateikt, kurš ir skolotāju skolotājs. Viņi ir kopā. Mihails un Angelina Mošenkovi.

– Ko tik brīnumaini notikumi liek pārvērtēt?

Gunita: Atradu interesantus vārdus, gatavojoties reiki pirmajam līmenim. *Kryon* grāmatā manu uzmanību piesaistīja izteikums: *kad beidzot sapratīsim, ka varam dziedināt paši sevi?* Tik tiešām, – ikviens var dziedināt sevi un savus mīļos un gūt daudz vairāk miera un pārliecības. Kad šķiet, ka nekas nav neiespējams, atliek tikai noticēt sev un rast iekšējo spēku. Tagad esmu spēcīgāka, pārliecinātāka, mīlošāka, piedodošāka un sevi pieņemošāka.

Aija: Par reiki sāku interesēties dēla veselības problēmu dēļ. 10 gadu laikā esmu novērojusi, kā ļaudis zaudē smagumu, piepeši jūtot sevi ielplūstam dievišķo enerģiju. Mihails man mācīja uzsmadīt sev pašai, atvērt sirdi. Sākotnēji šķita jocīgi, – kā es tā pati sev smaidīšu? Ja jūs būtu redzējuši mani pirms gadiem desmit, tagad nepazītu. Reiki deva daudz dziļāku, redzošāku, izjustāku pieeju dzīvei. Tagad labāk apzinos nepareizu rīcību un ātrāk varu to pārtraukt. Ja kaut kas izsit no līdzsvara, jūtos fiziski nepatīkami, tādēļ veikli jāatgriežas mīlestības rezonansē. Uz šīs zemes katrs ir unikāls, tādēļ ikvienam jāļauj dzīvot tā, kā viņš uzskata par vajadzīgu. Bieži, grībot labu, izdara ļaunu. Es slimoju, un klasiskā medicīna man palīdzēt nevar, bet ar reiki palīdzību neļāju šai domai dzīvot sevi. Domas maina esamību. Nevēlos pieļaut, ka kāda slimība nosaka, kā man dzīvot. Es neesmu slimība! Pati kontrolēju savu dzīvi, nevis to dara mana kaite. Tā dievišķā enerģija maina vidi, padarot to daudz kvalitatīvāku.

Sākot garīgās attīstības ceļu, nokrita *brilles*, kas neļāva ieraudzīt patieso realitāti. Mani neapmierināja ne pašas attieksme pret sevi, ne citiem, bet, satapiesies ar reiki, piedzīvoju otro dzimšanu. To nevar ietvert vārdos, tikai izjust. Iekšēja pārveide daudziem ir par grūtu, jo jāmaina sava dzīve, reizēm ļoti radikāli. Nav viegli pārkārtot savu domāšanu, līdz ar to sakārtot savu veselību. Agrāk nepieņēmu sevi, taču nežēlība pret sevi šādu attieksmi vairo un izplata tālāk. Desmit gadu laikā noiets garš ceļš, šobrīd man atliek tikai uzlikt sev roku, un jau zinu, ka viss ir kārtībā, esmu reiki plūsmas izgaismota. Garīgais ceļš liek aptvert domas svarīgumu, ieskaitot ikdienišķus sīkumus. Nopietni jāapdomā, ko vēlas, jo reizēm tas piepildās burtiski, pat sadzīvē. Reiz, tīrot istabu, nodomāju: kaut vīra ritenis te nemaisītos, un tajā pašā dienā viņa velosipēdu nozaga...

Aija
Ulmane

Tagad vieglāk saskatīt arī zīmes, piemēram, kurš ceļš būs pa-
reizais. Bieži rodas vēlme spraukties aizvērtās durvis, bet varbūt
paredzēts kas labāks? Veci paziņas saka: „Atceries, toreiz bija tik
jautri!” Nē, tagad ir daudz interesantāk! Tagad ir vislabāk!

– Kā izskaidrojat tādas pārvērtības?

Mihails: Mēs visi meklējam un tiecamies pēc sevi ieliktās
dievišķās rezonanses. Atrodot ceļu uz to, ir laimes sajūta, ja
nē – droši vien ciešanas. Mēs meklējam mīlestību uz Dievu.
Nonākot mīlestības rezonansē, to nav iespējams ietvert vār-
dos, tikai just, ka viss ir kārtībā. Mīlestība ir vienota, visām
cilvēcīgajām būtņēm piemītoša izjūta. Semināros stāstu, ka
Dievs katram jāatrod sevi; lūdzu iedomāties, ka Dievs saka:
„Sajūti mīlestību sevi, un tad es tevi dzirdēšu.”

No vienas puses, skaidri zināms, ka Dieva mīlestība ir visur,
no otras – to nejut. Ja mīlestība ir visur, kādēļ sevi atdalīt no tās?
Kādēļ cietsirdīgi izturēties vienam pret otru? Reliģija māca mīlēt
otru, taču reizēm mīl tikai savējos. Esmu saskāries ar dažādām
reliģijām praktiski un secinājis, ka Dievs, kurš glābs pasauli,
vēsta: „Pamodini Mani sevi caur mīlestību!” Tikai tad kļūs redzams,
ka otrs cilvēks (tāpat kā mēs) drīkst nebūt pilnīgs. Dzīve ir skolo-
tāja! Laba koncepcija, tomēr to vajag aplūkot dziļāk. Viss, ko pie-
redz, nāk, lai mācītu, arī ciešanas un nepatīkamas situācijas. Vēlos
atgādināt, ka cilvēka izvēle ir svēta, un to nevar sodīt. Katra iek-
šējais centrs eksistē, bet, ja sāk jaukt dzīves pamatprincipus, tad
mīlestība nevis glābj, bet iznīcina. Tā slēpjas, ja rīkojas ļauni. Mazu
bērnu reizēm pajū, apmīļo, bet dažkārt, kad slikts garastāvoklis,
arī iepļiķē, taču būs nepieciešams ilgš laiks, lai izlīgtu ar pamatoti
apvainojušos bērnu. Tādēļ Dievs cilvēkam neko nedod vienkārši
tāpat. Vienmēr jācenšas. Pēc tam atklājas nākamais uzdevums –
saglabāt iegūto, tad tas uzplaukst un aug; izkļūt no tā nostiprinātā
stāvokļa ir grūtāk. Kā rotallieta – *stāvkundziņš*, ko var gāzelēt un
kustināt, bet tas tik un tā nostājas vertikāli. Dieva meklējumi jā-
vienādo ar sevi meklējumiem, un reiki ir ideāls instruments. Tas
palīdz saskatīt vairāk nekā iepriekš.

– Vai bez šī procesa lūgšanas neiedarbojas?

Mihails: Ja sevi atdala no Dieva, tad apšaubu. Ja lūdz kādu,
kura nav pašā, tātad ar Viņu nav nekāda sakara, tad sanāk, ka at-
bildību par lūgumu noveļ uz Viņu. Nevis lūdzējs kļūst atbildīgs,
bet kāds cits. Tā nu kāds lūdzas un lūdzas, bet Viņš neko nedod.
Izriet divi secinājumi: vai nu lūgtais nav pelnīts, vai Viņa nemaz
nav. Lūk, cik ļoti ļaudis cilvēciskojuši Dieva tēlu! Iedomājas Viņu
kā viru ar bārdū...

Notiek vērsšanās pie kāda, kurš ir labāks par cilvēkiem; no tā
izriet, ka nav iespējams nonākt rezonansē ar šo spēku, jo cilvēki
nav tik labi. Tā izpaužas sevis noniecināšana. Kā var just Dieva
mīlestību, ja Viņš to nav devis? Var lūgties, lai Dievs kaut ko dod,
bet neko nedarīt... taču ceļš uz mīlestību, harmoniju, Dievu vis-
pirms sākas pašā dvēselē. Lūgšana ir jaudīgs instruments, bet
sākotnēji šī rezonanse jāsaņem sevī. Irina, Aija un Gunita piedzi-
voja pārmaiņas, jo šajā rezonansē vērsās pie sava potenciāla,
sajuta mīlestību sirdī reiki prakses un iniciācijas laikā un caur
šo rezonansi darbojās augstākās enerģijas līmenī. Iedomāties,
ka debesis ir būtne, kas pieraksta lūgumus... Jā, pieraksta, citādi
taču vēlēšanās piepildītos uzreiz, vai ne? Pat spēcīgi ticošu un
milošu ļaužu vēlmju piepildījumam reizēm nepieciešams laiks.
Ja neprot gaidīt vai atlaist vēlmi vaļā, rodas nepārtraukti kon-
flikti un šaubas. Viens no reiki principiem vēsta: jau šodien esmu
pateicīgs, jau tagad atrodos pateicības apziņā. Labais jāmeklē
pat sliktajā, un tad visi dzīves notikumi atklāsies pozitīvi. Viss no-
tiek istajā laikā, pat traģiski notikumi. Nevajag izteikt pretenzijas
dzīvei, jo tā ir harmoniska. Harmonija nenozīmē labus dzīves
apstākļus, bet sajūtu. Ja to nesaprot, notikumi sagādā ciešanas.

Manuprāt, Dievs visu radīja mīlestībā. Kā tādā gadījumā kaut
ko no Viņa radītā tiesāt vai sodīt? Aicinājums *iemīli sevi!* ir savāds,
jo nav iespējams mīlēt sevi, nemīlot citus un visu apkārtējo. Bez
vienotības izjūtas tas nav iespējams. Rezonanse slēpjas ikkatrā,
bet to izjust nav viegli, un tieši tādēļ nepieciešami skolotāji. Visu
zemes ļaužu galvenā skolotāja ir vienīgi dievišķā mīlestība, kas
vienmēr bijusi, ir un būs. ▲

LATVIJAS HOLISTISKĀS MEDICĪNAS un NATUROPĀTIJAS ASOCIĀCIJAS REIKI SEKCIJA

Rīga, Brīvības iela 98, 3. stāvs (ieeja no arkas),
Alternatīvās medicīnas centrs
Reiki Gaismas Skola Tel. (+371)20006245 spirit@spirit, www.reikisekcija.lv

Abonējiet **TAKU!** Pastā: indekss: 2331 Cena par 3 mēnešiem 4,20, Ls. Internetā: abonē.lv